

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21157/2023
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Бошко Кнежевић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ са седиштем у Београду, кога заступа пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 2559/22 од 01.09.2022. године, у седници одржаној 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 2559/22 од 01.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 2559/22 од 01.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву Р1 128/21 од 18.04.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсано земљиште и то: кат.парц. бр. ..., површине 0.02.37 ха, уписано у ЛН бр. .. КО ..., као и за биљне културе на наведеној парцели за које је предлагачу и сада пок. ББ из ... признато право на новчану накнаду решењем Градске управе Града Ваљева, Одељење за имовинске послове и општу управу бр. 465-84/2021-08 од 18.02.2021. године, по цени од 2.500,00 динара/м², што за површину ове парцеле износи 592.500,00 динара и за биљне културе у износу од 3.172,00 динара. Ставовима другим и трећим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу на име наведене новчане накнаде исплати и то: за експроприсано земљиште кат.парц. бр. .. износ од 592.500,00 динара и за биљне културе износ од 3.172,00 динара, све са законском затезном каматом од 18.04.2022. године до исплате. Ставом четвртим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу накнади трошкове поступка од 69.821,00 динара.

Решењем Вишег суда у Ваљево Гж 2559/22 од 01.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба жалба противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Предлагач је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП, Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијано решење у складу са праксом ревизијског суда и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда и Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним тужбеним захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је планским документом (у конкретном случају то је Уредба о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене државног пута IB реда број 27 Лозница-Ваљево-Лазаревац, деоница Иверак-Лајковац која је ступила на снагу 15.01.2020. године) извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште, а ова промена није евидентирана у катастру непокретности (чланови 83. став 2. и 88. Закона о планирању и изградњи). Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке овог суда и нижестепених судова јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, будући да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применим одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност поднет је 10.06.2021. године. Вредност предмета спора је 595.672,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета

спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија противника предлагача није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП у вези са чланом 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев предлагача за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић